

Ο Ιωάννης Χρυσόστομος πρότυπο οι άγιοι στο χθες και το σήμερα: π.Βησσαρίων

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη](#)

Είπεν ο Κύριος «Άγιοι γίνεσθε, ότι

εγώ άγιος είμί»

(Α΄ Πετρ. 1,16· Λευϊτ. 20,7,26)

ΑΓΙΟΣ με απόλυτη έννοια είναι μόνο ό Θεός. «Εις άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός». Ύπό σχετική όμως έννοια άγιοι μπορούν να ονομαστούν και όσοι πιστεύουν στο Χριστό, βρίσκονται σε κοινωνία μ' Αυτόν, μετέχουν των μυστηρίων της Εκκλησίας και αγωνίζονται έχοντας ως πρότυπο τον Θεάνθρωπο να γίνουν, όσο είναι ανθρωπί-νως δυνατό, όμοιοι μ' Αυτόν, δηλαδή να φτάσουν στο«καθ' όμοίωσιν». Ό άγιος είναι μια σταθερή και αδιάκοπη ανοδική πορεία προς τη θέωση. Ή άνοδος αυτή συντελείται με τη δύναμη του Θεού κυρίως «χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν»(Ιωάν. 1δ,5), είπεν ό Κύριος. Και «πάντα ισχύω εν τω ενδυναμούντί με Χριστώ»(Φιλιπ. 4,13), ομο-λογεί ο άπόστολος Παύλος.

«Άλλοι θαυμάζουν», σημειώνει ό μητρο-πολίτης Φλωρίνης π. Αυγουστίνος Καντιώτης στο βιβλίο του Μυρίπνοα άνθη (έκδ. «Ό Σταυρός», Αθήναι 1995⁴, σελ. 9), «την ώστικήν δύναμιν που εφεύρεν ή επιστήμη δια να έξαποστέλλη τους αστροναύτας της εις την Σελήνην και τά άστρα, αλλ* ημείς θαυμάζομεν την

δύναμιν του Χρίστου, ή ο-ποία απορρέει από τον σταυρόν και ωθεί προς τα άνω, προς τούς ουρανούς τωνα-ρετών, ημάς τους χοϊκούς, τα τέκνα του Αδάμ και της Εύας».

Αλλ έκτος από τη θεια χάρι οι άγιοι αγωνίστηκαν σκληρά για να φτάσουν στον ουρανό. Πάλεψαν με τα πάθη τους, πάλε-ψαν με τους πειρασμούς του κόσμου, πάλε-ψαν με τον διάβολο. Και όσες φορές ως άν-θρωποι έπεφταν, με τη μετάνοια ξανασηκώ-νονταν και συνέχιζαν τον αγώνα.

Υπάρχει ή αντίληψη μεταξύ πολλών ότι οι άγιοι είναι απόκοσμοι και ακοινωνήτοι άνθρωποι. Κάθε άλλο. Οι άγιοι είναι οι πρα-γματικά κοινωνικοί και όντως ολοκληρω-μένοι άνθρωποι. Διότι ό άνθρωπος γίνεται άγιος με τη συνεχή υπέρβαση του εγωκεν-τρισμού, πού είναι ή ρίζα όλων των αντικοι-νωνικών πράξεων. Επιδίωξη του αγίου είναι όχι το ατομικό του συμφέρον αλλά το κοινό συμφέρον και ακόμα περισσότερο, το θέ-λημα του Θεού. Ό άγιος όχι μόνο δεν δεί-χνει αδιαφορία για τα κοινωνικά προβλήμα-τα αλλά συμμετέχει ουσιαστικά σ' αυτά, προσφέροντας τον εαυτό του και θυσιάζον-τας τον για το καλό των συνανθρώπων του, τους οποίους θεωρεί αδελφούς του, εικόνες του Θεού, μέλη του σώματος του Χριστού. Κι αυτοί ακόμα οι άσκητές, πού αναχώρη-σαν από τον κόσμο, δεν παύουν να ενδιαφέ-ρονται γι' αυτόν, αλλά προσεύχονται μέρα και νύκτα για το καλό των ανθρώπων. Οι άγιοι είναι ό,τι πιο εκλεκτό έχει να παρουσί-ασει ή ανθρωπότητα είναι τα μυρίπνοα άνθη του παραδείσου.

Οι άγιοι είναι ή ολοκλήρωση του άνθρω-που και ή καταξίωση του ως εικόνας Θεού. Με τη θεία χάρι και το σκληρό τους αγώνα ξερίζωσαν από μέσα τους, κατά το δυνα-τόν, τα αγκάθια των κακιών, απαλλάχθη-καν από τα πάθη, τις αγκυλώσεις αυτές της ψυχής, και παρουσιάζουν μια τέλεια ψυχική ισορροπία και αρμονία. Γι' αυτόα-ποτελούν πόλο έλξεως για πολλούς ανθρώ-πους πού αναπαύονται όταν βρίσκονται κον-τά τους. Πόσες χιλιάδες ψυχές έτρεχαν να βρουν ανάπαυση και γαλήνη σε παλαιότε-ρους και σύγχρονους αγίους γέροντες! Πόσοι καθηγητές πανεπιστημίου και αρεοπαγίτες εναποθέτουν τον εαυτό τους στο πετραχή-λι ενός απλοϊκού και ολιγογράμματος παπ-πούλη, πού ακτινοβολεί όμως από αγιότη-τα!

Οι άγιοι είναι, κατά τον άγιο Ιωάννη της Κροστάνδης, οι ζωντανές ακτίνες του θείου φωτός. Είναι τακάτοπτρα που αντανακλούν το φως του. Και το θαύμα είναι, ότι πολλοί άγιοι ήσαν προηγουμένως μεγάλοι αμαρτω-λοί, αρνητές και βλάσφημοι της Εκκλησί-ας. Τί ήταν ό απόστολος Παύλος; Ό μεγα-λύτερος διώκτης τού χριστιανισμού. Τί ήταν ο ιερός Αυγουστίνος; Ένας ακόλαστος άν-θρωπος. Τί ήταν ή οσία Μαρία ή Αιγύπτια; Μια διαβόητη πόρνη. Και όμως έγιναν τέκνα Θεού αλλάζοντας ριζικά ζωή. Γι'αυτό πολύ σωστά λέχθηκε, ότι οι άγιοι, είναι το διαρκές θαύμα τον Θεού στην ιστορία. Είναι ή ζωντανή απόδειξη ότι ή πίστη μας είναι

α-ληθινή και το Ευαγγέλιο μπορεί να εφαρμο-στεί και να μεταμορφώσει τον άνθρωπο.

Μια άλλη άποψη πού ακούγεται είναι, ότι οι άγιοι έζησαν «τω καιρώ εκείνο», τα πα-λιά τα χρόνια. Σήμερα δεν υπάρχουν άγι-οι. Και ότι επίσης άγιοι μπορούν να γίνουν μόνο όσοι φεύγουν από την κοινωνία και πάνε μοναχοί. Μέσα στον κόσμο δεν μπο-ρεί κανείς ν αγιάσει. Τί έχουμε να πούμε σ' αυτά; Μα τι άλλο από το να ανατρέξουμε στο αγιολόγιο της Εκκλησίας μας και να δούμε ποιοί αγίασαν. Βεβαίως μια μεγά-ληταξί αγίων είναι οι αναχωρητές, οι μονά-χοι και ασκητές πού έζησαν στις έρημους, μακριά από τον κόσμο, στα μοναστήρια και στα ασκητήρια.

“Όμως οι περισσότεροι έζησαν και αγια-σαν μέσα στην κοινωνία της εποχής τους. Αφήνουμε τα εκατομμύρια των μαρτύρων και ερχόμαστε σ' αυτούς πού είχαν ειρηνικό τέλος.

Μέσα στον κόσμο δεν έζησε ο δίκαιος Νώε και μάλιστα μόνος μέσα στο πιο διε-φθαρμένο περιβάλλον πού γνώρισε ή ανθρω-πότητα, ώστε να το θεώρηση ο Θεός άξιο ολοκληρωτικού αφανισμού; Και όμως αυτό δεν τον εμπόδισε να γίνει άγιος.

Μέσα στον κόσμο δεν έζησε ο γίγαντας της πίστεως, ο Αβραάμ, πού υπάκουσε στην εντολή του Θεού και δέχτηκε να θυσιάσει το μονάκριβο παιδί του;

Μέσα στα Σόδομα και Γόμορρα δεν έζη-σε σαν λουλούδι μέσα στο βούρκο ο Λώτ, χωρίς να επηρεαστεί, παρ' όλο πού κατά τον απόστολο καθημερινά «ψυχήν δικαίαν άνόμοις έργοις εβασάνιζε» (Β' Πέτρ. 2,8);

Μέσα στον κόσμο δεν έζησε ο σώφρων Ιωσήφ ο Πάγκαλος, πού απέρριψε τις προ-κλητικές προτάσεις της διεφθαρμένης κυρίας του και προτίμησε τη φυλακή προκειμένου να μείνει αγνός;

Μέσα στον κόσμο δεν έζησε ο μεγαλύτε-ρος άνθρωπος προσευχής, ο Δαυίδ ο βασι-λεύς; Αυτός, πού παρ' όλα τα τεράστια και μακροχρόνια εσωτερικά και εξωτερικά προ-βλήματα πού αντιμετώπιζε, τις επαναστά-σεις, τους διωγμούς, τούς πολέμους και την καθημερινή μέριμνα ενός ολοκλήρου κρά-τους, εν τούτοις κάθε βράδυ αφιέρωνε ώρες ολόκληρες εντόνου προσευχής προς το Θεό;

Και αν όλοι αυτοί οι άγιοι και άλλοι πολλοί έζησαν στην παλαιά διαθήκη, πριν έλθει ο Χρίστος και το άγιο Πνεύμα, πόσοι άγιοι θα υπάρχουν στην Καινή Διαθήκη, στην εποχή της χάριτος; Είναι γεμάτα τα συναξάρια με αγίους πού έζησαν μέσα στην κοινωνία. Αγίους πού είχαν οικογένεια και παιδιά, επισήμους ή άσημους, ανθρώπους κάθε επαγγέλματος, άνδρες ή γυναίκες, νέους, γέροντες και μικρά

παιδιά, που έζησαν σαν επίγειοι άγγελοι και έκαναν θαύματα.

Ο μητροπολίτης Φλωρίνης π. Αυγουστίνος Καντιώτης μελέτησε και βρήκε αγίους από κάθε επάγγελμα και συγκέντρωσε τούς βίους τους σ' ένα βιβλίο του με τίτλο Άγιοι απ' όλα τα επαγγέλματα (έκδ. «Ο Σταυρός», Αθήναι 1991"). Ακούστε μερικους" άγιος έπαρχος, άγιος στρατηγός, άγιος δικαστής, άγιος δάσκαλος, άγιος οικοδόμος, άγιος ράφτης, άγιος κουρέας, άγιος επιπλοποιός, άγιος αρτοποιός, άγιος ζωγράφος, άγιος ηθοποιός. Σαρανταοκτώ άγιοι από διάφορα επαγγέλματα παρουσιάζονται στο βιβλίο αυτό.

Άλλά και σήμερα, αγαπητοί αναγνώστες, στην ανατολή του 21ου αιώνας, υπάρχουν άγιοι. Άγιοι στα μοναστήρια και στα ασκητήρια" που έχουν εξαύλωθεί με νηστείες, αγρυπνίες και προσευχές. Άγιοι στην ιεραποστολή που έδωσαν το πάν για τη διάδοση του Ευαγγελίου όπως ο αείμνηστος π. Ευσέβιος Ματθόπουλος, που πέρυσι συμπληρώθηκαν 80 χρόνια από την κοίμηση του, καθώς και ο π. Κοσμάς Ασλανίδης, που άφησε την τελευταία του πνοή στο Ζαΐρ πριν 11 χρόνια. Υπάρχουν και σήμερα μάρτυρες που υπέστησαν φρικτά βασανιστήρια μέχρι θανάτου για την πίστη τους στο Χριστό σε αθεϊστικά καθεστώτα. Υπάρχουν και σήμερα άγιοι κληρικοί όπως ο άγιος Νικόλαος ο Πλανάς, οι όποιοι σαν τον άγιο Σπυρίδωνα λειτουργούν μαζί με αγγέλους και βλέπουν θαύματα στη θεία λειτουργία. Υπάρχουν τέλος και σήμερα άγιοι μέσα στον απλό λαό, που ζουν στην διεφθαρμένη κοινωνία μας. Άγιοι σ' όλες τις τάξεις και τα κοινωνικά επίπεδα. Άγιοι στα σχολεία, στα δικαστήρια, στα στρατόπεδα, στις κρατικές υπηρεσίες, στα νοσοκομεία, στα εργοστάσια* άγιοι παντού.

Υπάρχουν αγίες ψυχές που προσεύχονται με δάκρυα, που μελετούν «ήμέρας και νυκτός» το νόμο του Θεού, που νηστεύουν, που ελεούν.

—Πού υπομένουν στο κρεβάτι του πόνου.

—Πού δέχονται με καρτερία το βάνουσο σύζυγο.

—Πού βαστάζουν με υπομονή το μαρτύριο της εγκαταλείψεως σ' ένα γηροκομείο.

—Πού πίνουν το πικρό ποτήρι της αχαριστίας χωρίς γογγυσμό.

—Πού αγρυπνούν στο πλευρό του γέροντα πατέρα και τον φροντίζουν μέρα και νύκτα.

—Πού σηκώνουν το σταυρό της πολυτεκνίας χωρίς να παραβούν το νόμο του Θεού για την τεκνοποιία.

—Πού δέχονται με χαρά τις καθημερινές ειρωνείες και τα πικρόλογα των

προϊσταμέ-νων και συναδέλφων τους γιατί είναι άνθρω-ποι της Εκκλησίας.

—Πού υπομένουν με καρτερικότητα το μαρτύριο της χηρείας και ξενοδουλεύουν σε εκμεταλλευτές εργοδότες για να θρέψουν τα ορφανά τους.

—Πού κρατάνε καθαρό το σώμα και την ψυχή τους και αντιστέκονται με γενναιότη-τα στους σαρκικούς πειρασμούς, όταν όλοι οι συμμαθητές τους έχουν ανήθικες σχέσεις.

—Πού υπομένουν με πίστη τις θλίψεις, τη φτώχεια, την ανεργία, την αδικία, την περιφρόνηση των προσόντων τους...

Όλοι αυτοί είναι οι εγκόσμιοι άγιοι. Αυ-τοί είναι «το άλας της γης» (Ματθ. 5,13), πού λέει ο Χριστός. Αυτοί σαν το αλάτι συντηρούν την κοινωνία από την αποσύνθεση. Για χάρι αυτών των ανθρώπων ό Θεός μακροθυμεί και αναβάλλει την δικαία του οργή.

Μπορεί να μη φαίνονται σ' εμάς. Οι πνευματικοί πατέρες όμως τους γνωρίζουν και μπορούν να το μαρτυρήσουν. Είναι ακόμα αυτοί πού κάποια μέρα θα μας κρίνουν*«ουκ οίδατε ότι οι άγιοι τον κόσμο κρινούσι;»(Α' Κορ. 6,2).

Συνεπώς οι αντιρρήσεις, ότι οι άγιοι έζη-σαν «τω καιρώ εκείνω» και ότι μέσα στη σύγχρονη κοινωνία δε μπορεί να γίνει καν-είς άγιος και ότι «θέλω ν' αγιάσω αλλά δέν μ' αφήνουν», είναι εκ τού πονηρού και προφάσεις εν άμαρτίαις.

Τίποτε, αδελφοί, δεν μας εμποδίζει να γίνουμε άγιοι θέληση χρειάζεται. Αν υπάρχει θέληση, όπως έλεγε ό Μ. Αντώνιος, και σε μια μέρα μπορεί κάποιος να γίνει άγιος. Ό Χριστός κι αυτή την ώρα μας καλεί «άγιοι γίνεσθε»!

Ας τελειώσουμε με τον πόθο - προσευ-χή μιας ευσεβούς ψυχής προς τον Κύριο* «Δός μας. Κύριε, αγίους' στις εκκλησίες και στα μοναστήρια μας, στις επισκοπές και στα πατριαρχεία μας, στα πανεπιστήμια και στα δικαστήρια, στα επιστημονικά και καλλιτεχνικά κέντρα, στις αγορές και στις τράπεζες, στα επιτελεία και στα υπουργεία, στα σχολεία και στις οικογένειες, στα νοσοκομεία και στα άσυλα, στα χωριά και στις μεγαλουπόλεις, στους ουρανοξύστες και στις τρώγλες. Παντούέχομε ανάγκη από αγίους, δεν μπορούμε να ζήσωμε χωρίς αυτούς, στείλε μας γρήγορα αυτό το σπάνιο είδος.

Δός μας αγίους, Κύριε, όχι μόνο στους τοίχους και στους τρούλους των ναών,όχι μόνο στα τέμπλα και στα προσκυνητάρια,όχι μόνο στα εικονίσματα καιστα συναξά-ρια.

Αλλά στη ζωή μας και στην κοινωνία μας, στο σήμερα, στο εδώ και στο τώρα.

Αγίους με τα ρούχα της δουλειάς, αγίους άνδρες και γυναίκες και παιδιά. “Αγίους που ν’ αναστήσουν την ύπαρξή μας, αγίους που ν’ αλατίσουν την εποχή μας. Αγίους που να μας ξαναδώσουν Εσένα, τον άγνωστο Χριστό!». ΑΜΗΝ.**(Από τον “ΣΤΑΥΡΟ”)**

Πηγή: talantoblog.blogspot.gr